

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ «ΕΥΚΟΛΙΑΣ» Νο Ι

Στις συναλλαγές, η επιταγή ευκολίας δίδεται στον οφειλέτη από **αξιόχρεο** πρόσωπο, το οποίο – θέτει στην διάθεση του οφειλέτη την φερεγγυοδοτική ικανότητά του και - εκδίδει το αξιόγραφο αυτό (εις διαταγή του οφειλέτη ή του δανειστή) προκειμένου να διευκολύνει τον οφειλέτη, που έχει στενότητα μετρητών. Ο δε οφειλέτης αναλαμβάνει να εξοφλήσει την επιταγή αυτή κατά τον χρόνο εξοφλήσεώς της, τροφοδοτώντας με δικά του χρήματα τον τραπεζικό λογαριασμό του τρίτου (εκδότη της).

Με τον τρόπο αυτόν, ο οφειλέτης οπισθογραφώντας την επιταγή προς τον δανειστή του, έχει στη διάθεσή του χρόνο, ώστε να δυνηθεί να επαναποκτήσει ρευστότητα μετρητών¹. Στην πραγματική επιταγή ευκολίας, ο δανειστής που την λαμβάνει αγνοεί πλήρως το γεγονός αυτό, δηλαδή **ΑΓΝΟΕΙ** το ότι τρίτος εκπληρώνει το χρέος του οφειλέτη του, ακριβώς επειδή ουδόλως τον ενδιαφέρει. Αρκεί η επιταγή να εξοφληθεί από την πληρώτρια Τράπεζα, όταν εμφανισθεί σε αυτήν προς πληρωμή, στον συμφωνημένο χρόνο, από το νόμιμο κομιστή της.

¹ Νικ. Ρόκας, Αξιόγραφα, έκδ. 1992 § 9 III 2 δ', σελ. 52.